

Redő Ferenc

1945-ben születtem Budapesten. Tanulmányaimat az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészkarán végeztem, és latin tanári, ill. római koros régész diplomát szereztem 1972-ben. Tanáraim voltak Mócsy András, Hahn István, Harmatta János és Szilágyi János György.

1972-től tíz éven át dolgoztam az MTA Ókortudományi Kutatócsoportjában, mint ösztöndíjas gyakornok, tudományos segédmunkatárs, majd munkatárs. 1982-től dolgoztam az MTA Régészeti Intézetében 1990-ig mint tudományos igazgatóhelyettes, 1991-től nyugdíjba vonulásomig, mint tudományos főmunkatárs. Több éven keresztül tanítottam latint régészhallgatóknak az ELTÉ-n, és 1976-1989 között a Régészeti Tanszék római koros tanásátását vezettem.

1975-ben szereztem bölcsészdoktori címet. 1985-ben pedig a történettudomány (régészet) kandidátusa fokozatot.

Tagja voltam/vagyok a Magyar Numizmatikai Társulat, és az Ókortudományi Társaság választmányának, az International Numismatic Commission Computer Subcomity-jének, az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottságának. Alapítása óta (1992) voltam elnöke az Archaeolingua Alapítvány Kuratóriumának 2013-ig. Jelenleg is kuratóriumi tag vagyok.

Tudományos érdeklődésem a római császárkor történetére irányul, mert ebben a korszakban volt a mai Dunántúl a Római Birodalom része. E korszak régészetével foglalkozom elsősorban. 35 éven át vezettem ásatásokat Zala megyében, Alsórajkon, Zalabaksán, Nemesnépen, és mindenek előtt Zalalövön. 1983 óta másodmagammal ásatást vezetek Közép-Itáliában, San Potito di Ovindoli-ban is, ahol ugyanezt a korszakot tanulmányozhatom a kultúra központjához sokkal közelebb. Speciális érdeklődésem egy kiemelkedő leletfajta, az érmek vizsgálatára irányul. Behatóbban foglalkoztam a principátus válságának birodalmi éremverésével, az éremkincsek felhalmozódásának törvényszerűségeivel, a pannoniai városok és temetők éremanyagának értékelésével.

Mintegy 100 tudományos publikációm jelent meg itthon, Angliában, Belgiumban, Hollandiában, Németországban, Olaszországban, Szlovéniában,

magyarul, angolul, németül és olaszul. Válogatott bibliográfiám az MTA RI honlapján www.archeo.mta.hu olvasható. Több sikeres OTKA pályázatot vezettem, és az MTA-CNR bilaterális kiírásán is nyertem pályázati úton támogatást.

Részt vettem nemzetközi konferenciákon, régészeti, numizmatikai, számítástechnikai alkalmazásra vonatkozó témákban, és szerveztem ilyeneket itthon is (MTA RI 1983 és 1988, San Potito 2000 a budapesti Olasz Intézetben, CAA 2008).

A Zala megyei Múzeumok Igazgatósága keretein belül romkertet, kiállítóhelyet és raktárat létesítettem Zalalövőn 1980-ban, és ugyanez év őszén megnyílt az első állandó kiállítás is három teremben, amely több mint egy évtizedig állt a látogatók rendelkezésére. Az új állandó kiállítást 1999-ben nyitottuk meg. Én rendeztem a Göcseji Múzeum új állandó kiállításának római korról foglalkozó részét, melyet a millenniumi ünnepek keretében adtak át a közönségnek 2000-ben.

A munkámat ért elismerések közül legbüszkébb az Ókortudományi Társaság Maróth Díjára, az olasz Italia Nostra díjra, és arra vagyok, hogy Zalalövő 2004-ben díszpolgári címet adományozott nekem.

1985 óta Leányfalun élek, testvérem, feleségem, négy gyermekem és négy unokám van.

2014-12-09